درد

دويمه شعري ټولګه

جمال ناصر اصولي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دویمه شعري ټولګه

شاعر: **جمال ناصر اصولي**

چاپکال: **۱۳۹۸ل/ ۲۰۲۰ز**

خپرندوی: **جمال ناصر اصولي**

چاپشمېر: **۲۰۰۰ ټوکه**

ډیزاین: **هدایت الله ناصري**

چاپځی: **اسد دانش مطبعه- کابل/ ۰۷۸۸۰۴۲۸۲۱**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيوليک

ځو خبرې ٦
ژوند ۹
ميين ۱۱
درد ۱۲
ما او تا مينه کړې ۱۳
ژاړې ۱۵
خوب ۱٦
ګډې وډې ۱۷
ځنګه ومنم چې نه يې؟ ۱۸
درد ۲۲
انسان ۲۳
توبه ۲۵
ګډې وډې ۲۷
غزل ۲۸
قاضي ۲۹
تورکی ۳۰
ژوند ماسره مينه کوله ۳۱
لوبه ۳۳
لويه خدايه ۳٤
دنيا ۳۷
لويي ۳۸
غزل ۳۹
ګډې وډې ٤۰
پښتونه ٤۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار ٤٣
کافر ٤٤
ګډې وډې ٤٥
خبرې ٤٦
وجدان ٤٧
ګډې وډې ٤٨
ګډې وډې ٤٩
کمزوري ٥٠
انګېزه ٥١
ناځي ٥٢
غزل ٥٣
غليم ٥٤
پښتانه ٥٥
دنيا ٥٦
ناوکۍ ٥٧
ناروا وې ٥٨
غزل ٥٩
ګډې وډې ٦٠
د نن شاعران ٦١
افغان ٦٥
سوی ٦٦
خپل نه منو ٦٧
ګډې وډې ٦٨
غزلګوټی ٧٠
کتاب ٧١
ګډې وډې ٧٢
مينه ٧٣
مانا ٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې ۷۵
بې وفا ۷۶
روژه ۷۷
ګډې وډې ۷۸
غزل ۷۹
لار ۸۰
غزل ۸۱
غزل ګوټی ۸۲
ګډې وډې ۸۳
یوالی ۸٤
ګډې وډې ۸۵
هسې یو چا ته! ۸٦
د رڼا مورکۍ تیاره شوه ۸۷
د پنجوایی د شهیدانو په ویر کې ۸۹
صحرا ۹۰
غزل ۹۲
غزل ۹٤
غزل ۹٦
ادماما ۹۹
زمانه ۱۰۰
ژوند ۱۰۳
لنډ ژوندلیک ۱۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

د لوی او بخښونکي ښتن (ج) په نامه

هېڅ يوه خبره بې انګېزې له خولې نه وځي. د هرې خبرې بنسټ د يوه هدف له پاره جوړېږي او تر ژبو رارسيږي. همدا ده چې ژبه د پوهولو او راپوهولو له پاره کاروو تر څو د ژوندانه له پاره لاره پرې پيدا کړو. الله(ج) په سورت الروم ۲۲ آيت کې فرمايي:
ژباړه:او د هغه له نښانو څخه د آسمانونو او ځمکې پيدايښت او ستاسې د ژبو او رنګونو بېلابېلوالی دی. په باوري ډول په دې کې د پوهانو له پاره ډېرې نښانې دي.
لوی رب ج انسانان په قومونو، رنګونو او ژبو ويشلي دي تر څو يې د يو بل سره توپير وشي. هدف دادی، چې د نړۍ هره ژبه د قدر وړ ده، بايد چې د حاکمو له خوا کار ورته وشي. او د ژبې اړوندو ويونکو باندې حق لري چې وايې وري، ويې لولي او ويې ليکي، ترڅو يې حق آدا شوی وي.
په افغانستان کې حاکمانو خو پښتو ته تر ډېره بريده شا اړولې ده. پښتو يې له کليو څخه کله هم ښار او دفتر ته نه راکوزه کړې ده او نه يې سر پرې ګرولی دی. په دې برخه کې خپله پښتانه ګرم دي. دوی خپلې ژبې سره په شعوري او غيرې شعوري ډول بد چلند کړی دی. ډېری پښتانه چې قدرت ته رسيدلي دي، په پښتو يې دفتري کار نه دی کړی. خپله مورنۍ او پلارنۍ ژبه يې هېره کړې او نورو ژبو ته يې مخ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر وايي:

پردۍ ژبې زده کول که لوی کمال دی
خـــــــــپله ژبه هېرول بې کمالي ده

سليمان لايق صيب فرمايي:

د پښتون ورمېږ په خپله توره غوځ دی
بېهـــوده د خون تورونه په بل بلږدم

همدا پښتانه وو، چې په هند يې څلور پينځه پيړۍ حکمراني کړې ده، خو د پښتو له پاره يې هلته د يوه څاڅکي په څېر هم کار نه دی کړی. دوی وو، چې په هند کې يې درباري او رسمي ژبه د ايران فارسي وګرځوله او خپله ژبه يې له پامه غورځولې وه.
هند لا څه چې شپږ اووه پيړۍ وروسته د پښتنو په خپل ټاټوبي افغانستان کې هم د خپلې ژبې سره بې باکه او شرمور چلند کوي. پښتو نه لولي، نه يې ليکي او نه هم ارزښت ورته لري.
ښه، ويلی شو چې پړه پر موږ کې ده. کله هم زموږ د ژبې د غوړېدا له پاره نور نه راځي او نه به هم څوک ورته کار وکړي. يا د رب ج پښتانه راويښ کړي يا دې...
دا چې اصلي موضوع باندې غږېدلي وو، ويلی شو چې په هره برخه کې، چې هر څوک هر څه ليکلی شي ودې ليکي، ځکه چې ژبه هرې برخې غوړېدا ته اړتيا لري.
زما (درد) دا شعري ټولګه هم د همدې هڅې څخه پيروي کوي، چې کم تر کمه به مې څو پښتو کليمې ليکلې وي، تر څو د پښتو په لويه لمن کې مې يوه لاله ګل ته اوبه ورکړې وي.
دا چې څومره به مې هڅه کړې وي، چې شعر وليکم، څه نه شم ويلی، خو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې ليکلي دي، تر څو لوستونکي ترې خوند واخلي او قضاوت پرې وکړي.
زموږ د ټولنې په هره لوېشت، لوېشت کې د ستونزو، دردونو، کړکېچونو، غمونو بلاخره د جګړو خبرونه آزانګه کيږي. زما په دې تولګه يې هم خپله سيوره غوړولې ده، نو ځکه مې ورته د (درد) نوم غوره کړ. په دې ټولګه کې مې هر يو شعر د يوې انګيزې او پيښې تعريف کوي. هره پيښه د دردونو څخه الهام ځکه اخلي، چې زما شعر بې له درده ليکل کيږي نه. زه شعر کله کله ليکم، کله خو آن په يو کال کې هم شعر خپله جلوه رانې نه ويني، کله بيا د دردونو په لړۍ کې دوی هم راسره ملګرتيا او بدرګه کوي. ښه ملګری دی، ځکه يواځې مې غمونو ته نه پرېږدي، هوساينه او ډاډينه راکوي او هر درد راسره زمزمه کوي. دا به هم ووايم، چې هر شعر ما ځان ته ليکلی دی، ځکه ما ترې خوند اخيستی دی، کله مې هم دا نه دي ويلي چې که لوستونکی يې ولولي نو خوښ به يې نه شي، راځه لږ خواري پرې وکړه ترڅو د لوستونکي د خوښې وړ وګرځي. بس زما او د درد تر منځ دريمه ميکده ده، چې کله په کې خاندو او ډېری وخت پکې اوښکې تويوو.
لوستونکي د يې په ډېر څه رانه ومني.

درناوی

جمال ناصر اصولی
کابل
۱۳۸۹/۱۲/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د انسانانو زده کړل
ورو ورو نارښتیا کوي
وفا ته غاړه نه ږدي
هغې غلي راته غوږ کې ووې
زړګیه زړه مه خفه کوه
لاړم، دادی زر راځم
خو...
خو ژوند ورسره د انسانانو دود وکړ
شیبه وروسته ترې بېل شو
والوته
دادی عمر تېر شو
خو...
خو، هغه کله هم رانغی
هره شیبه شمېرم
هره دقه شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لمحه شمېرم
ژوند وفا ونه کړه
ژوند رښتینی نه و
ژوند بې باکه و
هو نن بیا هغه شپه ده
چې ما په لومړي ځل د ژوند سره ملګرتیا کړې وه
او تا به په نیمه شپه تبریکي راکوله
هو، ته لاړې
ګوره ور پورې نه کړې
ژوند وفا نه لري
نن سبا زه هم درځم

کابل ۳۱,۱۲,۲۰۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

میـین

تا یو څه را زده کړل
دومره مینه دې راکړه
چې د زړه په هره برخه کې ګرانښت را ګډ شو
اوس چې ته نه یې
ستا په خالق میـین شوی یم
هرې غړېدا ته یې اوښکې تویوم
مخ په مخ یې ښکلوم
او په نیمو شپو ورته اوږدې اوږدې سجدې لګوم
د (ته لوړ یې) جملې په ویلو، تندی په ځمکه وهم
یواځې د ده ثنا کوم
یواځې دی ستایم
یواځې دی ښکلوم
ستا د ښایست خالق خورا ښکلی دی
ستا د جلوې مصور ډېر هنرمند

۲۰۱۹/۱۱/۲۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

لا چـــې خـــومره ډېـــر زړيـــږي لا مســـتيږي
دا بـــد بختـــه درد د اور واخلـــي بليـــږي

سـترګې پټـې کـړم چـې خدايـه تـه يـې هېـر کـړې
غـــم دې ومســـکيږي وخانـــدي خنـــديږي
زه يـــې تـــوره کعبـــه هســـې مقـــدس کـــړم
بـــس ويرونـــه دي طـــواف کـــوي تـــاويږي
تـــا بـــه وې چـــې ژونـــده زمـــا عمـــر د ســـتا وي
قـــدرت ومنـــل پـــه ټوکـــو نـــه پـــوهيږي
ســـتا د ســـترګو پيمـــانې چـــې خـــداى چپـــه کـــړې
يـــو پـــه بـــل پســـې خمونـــه دي رالـــويږي
زه بـــه څنګـــه دا فـــاني دنيـــا کـــې اوســـم
چـــې دې هـــر قـــدم کـــې يـــاد دی را يـــاديږي

اصـــولي دې غمـــو دومـــره زهيـــر کـــړی
لکـــه ونـــه چـــې زړه شـــي را مـــاتيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او تا مينه کړې

موږ د تيارو د ورکولو په سوچ
سبا ته غيږ ورکړې
ما او تا مينه کړې
ما او تا، د ژوند شيبو ته
هره ثانيه ګڼلې
هره دقه ګڼلې
ما او تا،
اوږدې لارې ته
او د اغزيو ډکې
د بړبوکيو ډکې
هغه اوږدې لارې ته
بې بېلګې صبر کړی
ما او تا مينه کړې
تر څو وصال ته رسو
تر څو جمال ته رسو
خو، ګوره پام به کوو
که وصال نه وو موجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د خدای تر څنگه
هغه کافور او د تسنیم په اوبو
غاړه غړی
د میو جام جیگوو
پاس تر اووم آسمانه
دغه مقام جیگوو
او بیا په جهر وایو
چې دلته تاته خدایه
کله سجده نه کیږي
موږ د یو بل لیوني
ستا په فردوس جنت کې
یو بل ته ستا په دربار
درنې سجدې لگوو
ستا د بنده ښایست ته
او ستا ورکړي حب ته
مونږه لمنځونه کوو
ما او تا مینه کړې
ما او تا مینه کړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړي

بس په هر قدم کې دا لعنتي درد دی
هره خوا مې رژوي د شګو بند يم
د خوبونو نه راوځي لوی ماتم شي
غر او سمه په ويرونو کې راګير کړي
آسمان ښه په نره ژاړي په دا وير کړي
وريځو خور په آسمانونو پيځول دی
غرونه ژاړي پرخې ژاړي دښتې ژاړي
هو د هر قدم يادونه سرې سکروټې
پر ما ښخې ورتوي مې
سوځوي مې
دردوي مې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

خوب مې لیده چې د پرښتو
له ځلانده کاروانه مې کېکاږي
تیارې او وحشتونه سره ځنځیر شوي وي
تر څو مې ځان ته خپل کړي
زه ور سره لاس او ګرېوان وم
تر څو د ابلیس دا لښکرې مې د ځان نه کړي
چې ناڅاپه راویښ شوم
په میز د ایښې قران پاڼې باد اړوي را اړوي
د سورت الاعراف شپاړسم آیت یې مخې ته راوست
ځان سره مې خدای ته پناه ویوړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه ویرونــه راشــی زړه کــې زمــا کیــږدی ووهــي
پــــه زوره ننـــوځي پـــلار شـــي پلتـــی ووهـــي

دلتـــه ناســـور ناسور غمونـــه هـــوا شـــوي راتـــه
یـــو بـــل تـــه لاس ورکـــړي ګـــډیږي برېـــوکی ووهـــي

هســـــي عجیبـــــه او نـــــادره زمانـــــه راغلـــــې
ښـــکلې بربنـــډې کـــړي پـــه خپلـــه ښـــې لنګـــی ووهـــي

دلتـــــه واړه او زاړه ټـــــول د زړګـــــي درد زیـــــږوي
نه شته څوک ښار کې چې په مات زړګي بخی ووهي

اصـــــــولي ډېـــــــره بنـــــــدګانو دنیـــــــا ورتلـــــــه
ښــه بــه وي نــن چــې اســرافیل خپلــه شــپیلی ووهــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ومنم چې نه يې؟

همغسې ژوند روان دی
همغسې خلک ښوري
خلک ژوند کوي خنديږي
لمر شغلې کوي بليږي
سپوږمۍ ښکلې ده ښکاريږي
ستوري عشق کوي ځليږي
څنګه ومنم چې نه يې؟
غرونه ښه درانه پراته دي
مرغان ښې سندرې وايي
سپرلی ناځي راروان دی
غوټۍ ګل شي ښکلې خاندي
بوراګان ترينه تاويږي
هره خوا سور لاله زار دی
هره خوا مينه او ژوند دی
هره خوا په ميو مست دي
هره خوا همغه ژوند دی
څنګه ومنم چې نه يې؟
کومه خوا درپسې درشم
خيال او فکر مې تسخير دی
نا‌واتې درته کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان راوښیه یې چیرې؟
سا مې بنده، بنده کیږي
په خپل ځان کې زنداني یم
خوب کې ته په ویښه ته یې
د سجدې ثنا مې ته یې
راته ووایه یې چیرې؟
څنګه ومنم چې نه یې؟
زه د ژوند سره عادت کړم
د شکرو خوند د راکړ
معطره د دنیا کړه
شپه او ورځ د را سینګار کړه
تور تمونه د لاهو کړل
بړبوکۍ د نسیمي کړې
په مسکاوو د کړم روږدی
هر یو غم د ترنم کړ
هر یو ویر د سلامي کړ
هر یو درد د ملهمي کړ
دوزخي جانان د ښکول کړ
ترینه جوړ د اصولي کړ
څنګه ومنم چې نه یې؟
ناڅاپي هغه ورځ ښار کې
تورتمونه راخواره شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه غمونه رالمبه شول
هره خوا د وير نارې وې
هره خوا جوړ قيامت و
هره خوا په وينو سره وه
خلکو وير کاوه په کلي
ټول بازار په وير اخته و
آسمان هم ژړل په کريغو
وريځې تورې وې له غمه
لکه ځمکه چې لمبه وي
ښکلې حوره پرې پرته وي
اندامونه يې ورتيرې
له اووم آسمانه چيغې
لاندې ځمکې ته رالويرې
دا به څنګه تيره زړه وي
ځای په ځای چې نه دريږي
څنګه ومنم چې نه يې؟
د مسکاوو دور تېر شو
د خنداوو دور تېر شو
خوښۍ بورې شوې او کونډې
محبت له ښاره ووت
رڼاګانې دوزخي شوې
ترنم ستونی يې بند کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به وویل چې ژونده
زما زړه زما دلبنده
ای زړګیه ټول ژوند ته یې
ته هر څنګه زما ښه یې
دا خبرې به دې کړلې
اوس د شونډې ژبه نه شته
اوس د ناز او مینه نه شته
څنګه ووایم چې ژوند کړم؟
څنګه ومنم چې نه یې؟
خوب ارام مې په ازغیو
په سکروټو کې راګیر یم
غم لا څه چې خپله ویر یم
هوساینه شوه بدبخته
دنیا اور واخیست سوځېږي
د زړه کور کلې مې وران شو
لولپه شو، لولپه شو لولپه شو
څنګه ووایم چې نه یې
څنګه ومنم چې نه یې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

درد مـــې غلـــی غلـــی خـــوري د شـــګو بنـــد دی
درد بـــې خدايـــه بـــې رســـوله ګرځـــي رنـــد دی

درد د ښـــکلي د بـــدرنګ تفـــاوت نـــه کـــړي
درد ځپلـــــی، درد ســــوځلی زمـــا ژونــــد دی

درد خـــوږ شـــوی لکـــه ســـاه مـــې د کـــالبوت ده
درد لا نـــورې کيســـې هـــم لـــري کـــه پنـــد دی؟

درد مــــلا دی، درد قاضـــــي دی درد ســــاقي دی
درد ښـــوونځی دی، درد پوهنـــه لـــوی ديوبنـــد دی

درد بنســــــټ د اصــــولي د دغـــــې ژونــــد دی
درد مســــتي ده، درد د دغــــې دنيــــا خونــــد دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
هره شیبه مو ازموینه اخلي
د هر یو پل راته تقدیر ټاکي
سترګې مو ځان ته لاس مو ځان ته پوښتي
د هر یو شور رانه پوښتنه کوي
سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
ځمکه، آسمان کې جنتونه د خدای
لاندې او پاس دي دوزخونه د خدای
کله چې نه پوهیږو، څه ته پیدا؟
موږ عالمان یې هستولی هم شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د يو او بل سرونه وهو؟
ولې دا تورې پيدا کړي دي خدای؟
زموږ سجدې ته خدای اړتيا نه لري
ولې يې موږه هستولي يو خدای؟
ولې ملا د اور کيسې اوږدوي؟
ولې ملا له محبته انکار؟
ولې ابليس يې هلته و نه تاړه
ولې ابليس ته دومره واک ورکړ؟
موږه چا وپوښتو چې ژوند درکوو؟
بيا بې اختياره رانه ساه اخلي
سخت بې اختياره پيدا کړي يو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

د جنـــون د خـــدایۍ دا جلـــوه خـــو نـــه وه
چـــې مـــې ولیـــده پـــه مـــنځ د بتخانـــه کـــې

عربـــي دنیـــا مـــې چـــڼ کـــړه پســـې هســـې
هغـــه بـــل چیـــرې و، نـــه و پـــه مکـــه کـــې

غـــوړپ د میـــو مـــې د ســـتوني غلـــی تیـــر شـــي
چـــې ژړغـــونی شـــمه غلـــی پـــه ســـجده کـــې

چـــې برنـــو کـــې درتـــه هـــر غشـــی تیـــار کـــړي
د ځیګـــر پـــه ځـــای د وولـــي پـــه دا زړه کـــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لیــــرو د مچکـــو وار یـــې تېـــر شـــو
پرېـبږده واچـوي دوه شـونډې پـه پیالـه کـې

چــې یــې ســر درتــه پــه ولــي بانــدې ایښــی
ترمــې اوښــکې یــې تــوېږي نیمــه شــپه کــې

خــدای مــې هــره بتخانــه کــې شــو پــه سترګو
هـــم مـــې ولیـــده پـــه هـــره یـــوه کعبـــه کـــې

د هـــر جـــام یـــې ځکـــه ډکـــې بوســـې اخلـــم
نعمتونـــه یـــې لا ډېـــر شـــي پـــه توبـــه کـــې

نـــور کـــه ورځ کـــې راتـــه ډکـــې پیـــالې اخلـــي
اصـــولي غریـــب مـــې ونیـــوه پـــه شـــپه کـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

لا خــوره ده تــوره شــپه پــه ښــار د ښــکلو
تــور کارغــان راچــاپېر شــویدي پــه ولــو

خدایــه کلــه بــه موســا پــه کلــي راشــي
اژدهــا رابــدل شــویدي پــه کلــو

څـوک یـې نـوم څـوک یـې عـزت ورڅخـه اخلـي
خپــل هېــواد مــو رانیــولای دی پــه شــلو

د ملالــې ســر تیکــری هېــواد جنــډه ده
دلالان یــې راتــه خــرڅ کــړي پــه ممپلــو

د افغــان د ســر قیمــت هلتــه مــالوم دی
ســل کلــدارې، زر تومانــه د وژلــو

اصــولي دی ورتــه هســې شــان بــې باکــه
لــور پــه لاس دی د کیکــرو پــه ریبلــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه مصـــور یمـــه تصـــویر جـــوړوم ســـا ورکـــوم
تـــورې تیـــارې زبېښـــمه تـــورو تـــه رڼـــا ورکـــوم

د کلـــي ټـــول ویـــرجن راټـــول کړمـــه غمونـــه اخلـــم
د ځـــان ســـخي جـــوړوم، هـــر ویـــر تـــه خنـــدا ورکـــوم

زه د کیمیـــا پـــه هـــره درگـــه راټـــول شـــوی یمـــه
لـــه وچـــو درگـــو نـــه الهـــام اخلـــم دوا ورکـــوم

مـــوږ د ټـــولنې پـــه خـــدمت کـــې کـــافر شـــوي یاســـتو
خدایـــه لتـــا ورتـــه نبـــوغ تـــه مســـیحا ورکـــوم

زمـــا خبـــرې د دې ښـــار پـــه غـــوږو نـــه نـــوځي
مـــړو تـــه ډول وهمـــه ســـور لـــري گـــډا ورکـــوم

زه اصـــولي نـــن د ړنـــدو ښـــار کـــې نبـــوغ لټـــوم
یـــا مصـــور تـــه د تصـــویر ښـــکلې مانـــا ورکـــوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي

تـــا داورونـــو بړبوکيـــو خـــداى ليـــدلى نـــدى
تـــا دې ده قهـــر او غـــرور کلـــه منلـــى نـــدى

تـــا د جنـــون فلســـفه کلـــه هـــم لوســـتلې نـــده
د دوزخ اور دې لا پـــه کـــور در غوړيـــدلى نـــدى

تـــه د هيـــرا منـــډيي جـــوړ اســـلام آبـــاد نومـــوې
زمـــا جومـــات راڅخـــه اخلـــې چـــې مينځلـــى نـــدى

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورکی

ښــــکلې مســــکا لــــه دې دیــــاره څخــــه کــــړه کــــړې
د افغـــــانې حـــــرم فضـــــا یـــــې ګـــــډه وډه کـــــړې

دوی د ماشـــوم غوښـــې پـــه اور بانـــدې راوســـوځوي
تـورکی پنجـاب کـې راتـه ناسـت دی ښـه یـې ډډه کـړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ماسره مينه کوله

ژوند ماسره مينه کوله
د جنون له تورو تيارو يې ساتلی وم
هره غېږ کې يې د مشکو خوشبوي خوره وه
هره مسکا يې د ژوند سا وه
هر لمحه يې د روح غذا وه
ژوند ماسره مينه کوله
خو، يو ناڅاپه مې د خوشالۍ په کور کې
د رڼاګانو برج راونړېده
تيارې انګړ ونيوه
د هرې خونې ور کې
بلاوې لنګې شولې
غوغاوې ګډې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼاگانو اور کې پاتې سکروټې شولې
ژوند ماسره مینه کوله
ژوند ماسره مینه کوله
اوس مې د کور چاپېریال
ساندې ویرنې وایي
زما د کور په وره یې
د (تیاره) نوم لیکلی
د ناروغۍ په څا کې
د زړه ټکور لوېدلی
ژوند ما سره مینه کوله

۱۳۹۶/۱۲/۲۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

د ژونـــــد د لوبــــو بــــه زه څــــه ووایـــــم
ســــتړې یــــې ووایــــم کــــه ښــــه ووایـــــم

هــر څــوک پخپلــه دي حســاب یــې خپــل دی
وروور پــــلار و زوی کــــــه د نیکـــــه ووایـــــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويه خدايه

لويه خدايه، لويه خدايه
د وطن د ښمنان واخلې
زموږ چم دښمنان واخلې
هره خوا جوړ قيامت دی
هره خوا په وينو سره ده
هر ماشوم له پلاره بېل شو
هره مور نن په ژړا ده
هره ښځه واويلا کا
تا وحشت په ديار راوست
بربريت په ديار راوست
نن دا څومره شوې بې ننګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور ټيکرى د واخيست
خپله خور د په ژړا کړه
ورور د وسوځاوه اور کې
پلار شمله د لولپه کړه
نن زګېرويو ښار اخيستى
بړبوکيو ښار اخيستى
تورتمونه راخواره دي
د انسان د بدن غړي
هره خوا کې نن پراته دي
ماشومان بې لاسو پښو شول
لويه خدايه، لويه خدايه
د دې خاورې بې ننګ زيږى
لولپه کړې او تالا کړې
د پنجاب زامن به خاندي
په مشهد به نن مېلې وي
بې عزته بې حرمته
سم يې وشرموې ربه
لويه خدايه، لويه خدايه
دا نو څنګه بندګان دي
دا نو څنګه انسانان دي
دوى به هم نن خوشالي کا
د بې زويه مور په وير کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې پلاره زوی نارو ته
د بې وروره خور سلګۍ ته
وایم څنګه خندیدای شي
وایم څنګه ټینګیدای شي
د ورور غوښې به خوړی شی
رب ته څنګه مخ کیدای
اصولي ترې پناه غواړي
لویه خدایه، لویه خدایه

***

کابل
۱۳۹۶/۱۱/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

ای د مجهـــولې دنیـــا خلکـــو څـــه دنیـــا دا نـــده
ژونــد تــه مــو ســا ورکــړي، ســا وباســي وفــا دا نــده

ژوند راتـه ښـکلی کـړي، سـینګار یـې کـړي رڼـا راښـیي
بیا یـې را شـپه کـړي، تـوره شـپه کـړي څـه جفـا دا نـده؟

مـونږه لـه خدایـه پـه سـجدو کـې ځانتـه ژونـد لټـوو
دنیـــا فـــاني ده، خیـــر غـــواړو خـــو د عـــا دا نـــده

مـــه پســـې زغلـــه، مـــه رازغلـــه دنیـــا ویـــر دی ګلـــه
نـــه بـــه دا ســـتا شـــي، نـــه زمـــا ده د هیڅـــا دا نـــده

ژونـد کلـه ژونـد شـي کلـه بنـد شـي کلـه اور ټوکـوي
کلـــه مجنـــون شـــي اصـــولي شـــي بیـــا لـــیلا دا نـــده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويي

کلــــه کلــــه وجـــودي فلســـفه ملــــه کـــړي
کلــــه، کلــــه لــــه جــام والـــوځي دکــــه کـــړي

د هيـــرا منـــډيي کلـــي کـــې چـــې زيـــږي
کــــابلي جومــــات د ننــــه دمکــــه کـــړي

پــــه ســـجده جانـــان تـــرې ووژنـــي وي غلـــی
اصــولي لـــه خپلـــه خدايـــه نـــه گيلـــه کـــړي

پــه ممبــر کــې ورتــه خپــل کتــاب ايــرې کــړي
لـــويي دغـــه ده لـــويي ده حوصـــله کـــړي

څــوک بــه ووايــي چــې دوی تــه حســاب نشــته؟
څــوک چــې څنگــه او پــه څنگــه مامله کــړي

***

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کلــه چــې دردونــه ســره غلــي شــي ابهــام واخلــي
کلـه چـې تيـارې سـره يـو مـوټی شـي ماښـام واخلـي

هلتــه چــې طبيعــت خپــل مرامونــه پــه چــا ومنــي
ځکـه يـې ماشـوم لـه پيـو سـترې شـي يـو ګـام واخلـي
کلـــه چـــې حيـــا پـــه تـــراره د بـــازار وڅرخـــي
لوڅـه شـي بربنـډه شـي بيـا هلـه زمـا نـام واخلـي
ښــکلې ســره ټــولې دي دمونــه د وصــال کــوي
کلـه بـه کـوډګرې مـصر ځانتـه کـړي او شـام واخلـي
ده راتـــه ويـــل چـــې ميخـــانې د کفـــر ځـــالې دي
غلــی ور نيــږدې شــي لــه کړکيــه څخــه جــام واخلــي

کلـــه بـــه درانـــده د اصـــولي دا کيســـه ومنـــي
يــو پلــو چــې حــوره وي پــه بلــه دې غــلام واخلــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

کــــه د وکتــــل د عشــــق د دنيـــا لانــــدې
معطــــره بــــه نــــړۍ وي لانــــدې بانــــدې

د ســـکوت دنيـــا دې هســـې شـــوه پـــه چيغـــو
ســـم ويـــده وې، شـــونډې وينـــې ورتـــه خانـــدې

پـــه زاړه ښايســـت د تـــول خمونـــه تـــاو كـــړل
اور بـــه پـــورې شـــي كـــه ود زبيښـــي تانـــدې

چـــې ربـــاب ســـره ســـاقي زمزمـــې باســـي
وړي تـــږي د وو، خـــورو بـــه ورتـــه ســـپاندې١

شـــيخ د ښـــكلو پـــه كوڅـــه كـــې بـــلا وخـــوړ
اصـــولې وې چـــې يـــې شـــونډې وې رپانـــدې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونه

سړيخور د زمانې په ښار راغلي
د لوليو لنډغرو ښاد دي کلي

ملايکې يې چې ليکي شرم کاندي
د آدم په بچي ومسکيږي خاندي

نن يې هره خوا غيرت په اوبو څکلی
بې ننګي ورته ښکاريږي لکه ولی

د شملو او د برېتو خبرې لويشي
اتفاق ورځنې نه کيږي که غشي

د تاريخ په هره پاڼه يې نن تو کړل
د بې نسله اورتينو څخه يې زو کړل

نن په ټول وطن کې جوړ دا هسې شر دی
پښتنو ته بې نسبه، سکندر دی

څوک يې سترګې ترې وباسي څوک غوږونه
شمله ورو ويده شوي دي رګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېــــــرې وخريــــــــئ اوږده، اوږده برېتونـــــــــه
پـــه وبـــا دې خولـــه در بنـــده شـــه پښـــتونه

تـــه د پـــــلار او د نيکـــــه خبــــرې وايـــــې
تـــه د نـــر يـــې کـــه د ښـــځې، تـــه د چـــا يـــې

چـــې يـــې ننـــګ وي د شـــملې څخـــه لوېـــدلی
پـــه پنجـــاب کـــې پـــه پګـــړۍ وي لونـــګ وهلـــی

زه جمـــال يمـــه، ناصـــر يـــم، اصـــولي يـــم
پـــدې درې واړو کـــې غلـــی يـــم، ملـــي يـــم

***

کابل
۲۶,۵, ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

دلتـــه وژنـــې دي د يـــار پـــه ژبـــه
ژونـــد تـــه يـــې دام ايښـــی د دار پـــه ژبـــه

څـــه پـــه خـــوږه خـــوږه يـــې و زبېښـــلو
قاتـــل مـــو ډېـــر پـــوی دی د ښـــار پـــه ژبـــه

د يـــو عجـــم پـــه څېـــر امـــين امـــين کـــړو
دی چـــې والـــين وايـــي د مـــار پـــه ژبـــه

پـــوهيږو نـــه وعـــظ کـــې چـــې څـــه وايـــي دی
حـــورې غلمـــان يـــادوي ډار پـــه ژبـــه

اصـــولي ټـــول کلـــی ويـــده غونـــدې دی
ويـــا قربـــان يـــې کـــړه ســـهار پـــه ژبـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

وای چې غونډ افغانستان کافر دی
ستاسو جومات کافر، قران کافر دی

زموږ لمونځونو څخه سا وباسي
لاندې مو ځمکه پاس آسمان کافر دی

وای سبا و نن پرون مو وژنو
نن مو غني پرون امان کافر دی

وای دا خاوره باید لولپه شي
خوست مو کافر دی، بدخشان کافر دی

ستاسو تندي د لگولو ندي
هم مو قبله هم مو جانان کافر دی

اصولي ښار کې مرثيې وريږي
خندا کافره ده خندان کافر دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــا راتـــه هـــر احســـاس کـــې درد راکـــړی اور راکـــړی
د عشـــق دنيـــا کـــې د مختـــوری کرمـــه تـــور راکـــړی

تـــا د صـــحرا پـــه هغـــه کـــوزه خـــوا چـــې وبـــه خنـــدل
مـا وې چـې خوسـت د راکـړ، دوسـت د راکـړ غـور راکـړی

خلـــک وصـــال پـــه هيلـــه درومـــي تـــرنم غـــږوي
تـــا د ســـندرو ښـــار کـــې غـــم راکـــړی، ګـــور راکـــړی

خلـــک ارام کـــوي، ســـلام کـــوي، مســـتۍ غـــږوي
تـــا شـــوګيرې راکـــړې، ښـــې راکـــړې، شـــور راکـــړی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

مکـــــوه خبـــــرې را ســــــندرې کـــــه

ژونـــــــده را غبرېـــــــــبره او خبـــــرې کـــــه
نـــن خـــو بـــه دا گونـــگ تـــرنم ووايـــې

اوښـــکې مـــې دانـــه، دانـــه ببـــرې کـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجدان

دلتـــه معيـــار د ســـرېتوب پـــه اکوبکـــو کيـــږي
وجـــدان خرڅيـــږي، ضـــميرونه پـــه ترپکـــو کيـــږي

عجيبـــه خلـــک دي، د ښـــکلو نـــه زړګـــي خرڅـــوي
دوی لا خبـر نـه وي پـه سـر يـې سـر سـيندکو کيـږي

زمـــوږ مشـــران پـــه کرســـۍ کينـــي، پګـــړۍ وغورځـــوي
پښـــتو يـــې هېـــره شـــي، شـــميرنه يـــې پـــه ورکـــو کيـــږي

چينـــدخې کلـــه تلـــل کيـــږي، پښـــتانه رايـــاد شـــي
خوشـحال ويـل چـې حسـاب کلـه پـه ختکـو کيـږي

دلتـــه غيـــرت او پښـــتو دواړو ليلامـــي ورکـــړې
ســـړي ســـينګار شـــي، پيژندنـــه پـــه زرکـــو کيـــږی

دلتـــه معيـــار د ســـرېتوب د ســـر ټيټـــوالی ښـــيي
اصـولی لېـرې کـړه پګـړۍ، شـملې تـه سـپکې کيـږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ژونــــد ارزو ګـــانې هيلـــې هيلـــې کـــه وي
بيـــا هـــم ژونـــدي يـــو هيلـــې نيلـــې کـــه وي

هــــره تيـــاره کــــې مــــوږ ســــبا لټــــوو
ورتـــــه واړه شــــو مـــــوږ دنيــــا لټــــوو

مـــوږ د تـــاريخ پـــه جګـــړو ســـوي خلـــک
ژونـــــد کـــوو، هــــر اوره وتلــــي خلـــک

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تــــږې يمـــه پاڅـــه ســـاقي ســـره راکـــه
ســـپين د وي، واوريـــن د وي لـــږ ښـــه راکـــه

ســــا بـــــه ننـــــواتې درتـــــه وليـــــږم
ژونـــــد مـــــې دربښـــــلی، هلـــــه زړه راکـــــه

ســـخت اجـــل نيـــولی يـــم، ســـا نـــه وځـــي
خولـــه پـــه خولـــه راکيـــږده لـــږ اوبـــه راکـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

ای د زورورو خدایـــه ولـــې د پیـــدا کـــړل
ســـتا کمـــزوري دلتـــه گـــدایان دې د دنیـــا کـــړل

دوی د رڼـــا گـــانو څخـــه ســـوي زړونـــه ویـــوړل
تـــا بـــه چـــې ســـبا کـــړ، دوی بـــه بیـــا و بیـــا بیگـــا کـــړل

عشـــق پـــه توفـــاني دنیـــا کـــې هســـې لولپـــه شـــول
بـــس د بیلتـــون ښـــو کـــې یـــې خـــدا، خـــدا، خـــدا کـــړل

ټـــولې محبـــوبې کـــه ننـــواتې کورتـــه ورغلـــې
دغه عشـــق ســـېزلي بـــه یـــې خـــدای کـــه پـــه خنـــدا کـــړل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېزه

ورکـــه انګېـــزه د شـــعر ليکلـــو شـــوه
نـــــه وه د ليکلـــــو د ويلـــــو شـــــوه

ډېـــر کـــه راتـــه غـــوږ کـــې پســـېدلي دي
نـــــه وه د منلـــــو، د منلـــــو شـــــوه

نـــور بـــه د غـــزل تـــوري جـــوړ نکړمـــه
دا کرونــــــده وچـــــه، د رېبلـــــو شـــــوه

مســـــته د غـــــزل دنيـــــا تـــــه ووتـــــه
پېغلـــــه انګېـــــزه د ګـــــډولو شـــــوه

شـعر ښـکلي کتـاب تـه بـه مـې ژونـد ويـل
دا زنــــده ګـــــي تـــــوره، د رټلـــــو شـــــوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخي

ځمکه تاويږي لمر ته ستوري ناخي
قلم چې مينه کوي توري ناخي

جانان چې ورو، ورو نازه پښې لګوي
مين يې تاب نلري شوري ناخي

د سپکو تمه د درنښت کله شي
تر څنګ يې غم وي ورته ګوري ناخي

که د اتڼ ځنځير کې يار ووينې
خود به د خپل جانان په لوري ناخي

دلته شملو سره برښه خلک دي
د اصولي سره مختوري ناخي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورونـــه ســـره ســـتوي شـــول، رنګونـــه يـــې راپرېښـــودل
ګلونـــه ســـره مـــړاوې شـــول، چمونـــه يـــې راپرېښـــودل

ســـاقيانې ســـره کېناســـتې خمونـــو کـــې زمـــزم ويشـــي
خمـــارو تـــرې توبـــه وکـــړه، جامونـــه يـــې را پرېښـــودل

د حـــورو او غلمـــانو خيـــال پلـــو ورتـــه دروغ ښـــکاري
صـــوفيان مـــو لېونيـــان شـــول، جنتونـــه يـــې را پرېښـــودل

د مينـــې کنريـــانې مـــې اخـــر پـــه بلـــه والـــوتې
کلونـــه مـــې ســـاتلې وې رېســـونه يـــې راپرېښـــودل

ځـــواني ســـم مـــازديګرو، د ماښـــام پـــه لـــوري ووتـــه
شـاعر يـې کـړم د عشـق، ځـوان شـعرونه يـې راپرېښـودل

جمـــال مـــې د ناصـــر دی، اصـــولي بـــدرنګی بـــوتی شـــو
خـــو بـــر کلـــي کـــې جـــونې دي، ګلونـــه يـــې راپرېښـــودل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلیم

په هغه ګران يو، سينګار شوې جنازې راکوي
د حورو خيال کې، د جنت سپينې وېزې راکوي

وايي د هر ماشوم په قتل به غلمان وګټې
په لاس کې توره، په بل لاس کې مې نيزې راکوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

زمــــا برېتونــــو کــــې ولاړ د وحشــــت غشــــي نــــدي
تــوی دي، جانـان ليمـه پرشـونډو مـې، څـه خوشـي نـدي

دغــــې شــــملو ســــره ولاړ، دغــــه خيــــرن وګــــړي
ســـم پـــه درهمـــو پيـــول کيـــږي، د يـــو څشـــي نـــدي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

دنیا لکه ځنگل دی
داړونکي پکې خاندي
بې داړې پکې ژاړي
زمری یې قهرمان دی
هوسۍ یې د خوراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوکۍ

دلته یوه خبره شتون نلري
پګړۍ لري، شمله پښتون نلري

مونږه شډل د هغو غرونو خلک
نه یو په مینه د ښارونو خلک
ته د بازار د ژوند نانځکه شولې
نن ناوکۍ، ناوکۍ ورکه شولې
ماته د ښکلي خوب مانا ښکارېدې
سترګې مې خلاصې کړې بلا ښکارېدې
ستا پدې تور جبین خبرې کیږي
نن دې په سپین کلي سندرې کیږي
ای د جنون حماسې مه ژړېږه
که نه درېږې بیا د زړه ژړېږه

نور پدې کلي ننواتې مکړه
هغه در پاتې نوره ماتې مکړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارواوې

زه بــــه کـــــومې نــــارواوې درتــــــه ژاړم
پـــه لیـــدلو یـــې یـــو صـــبر راتـــه غـــواړم

د لـــولۍ پـــه لاس وختونـــه تـــوږل کیـــږي
زمانـــــه بـــــې لارې شـــــوې ورنـــــه لاړم

کــه د دوی پــه شــړۍ ځــان لــه یخــه ژغــورم
دوی ســـره بـــه لـــه ملتـــه شـــوندې داړم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نور مې عادت زلفو نه غرونه غواړي
زمونږ توبه که څوک يې زړونه غواړي

هغه ليلا مې عجيبه غوندې ده
زقم راواخلي او ګلونه غواړي
زمونږ جنون پښتو غيرت پښتو دی
له پښتنو وځي ننګونه غواړي
جوني نن مستې دي ښغلې خوروي
هلکان ځاري ترې روحونه غواړي
مونږ مستانه يو د جامونو تږي
ځينې راتاو شي ترې خمونه غواړي
څوک سريندې د وچکالۍ غږوي
ډېر يې ويالو کې دريابونه غواړي
په خوله کې ژبه يې داعش ولاړ دی
زمونږ برېتونه اورميګونه غواړي

اصولي کفر ته پرې ونه وځې
لاس کې اسلام درکړي پيکونه غواړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــــوږه پخپلـــــو ســــره تــــور وېشــــلی
لکــــه انګـــــور د غیــــرې زور وېشــــلی

مــوږه یعقــوب غونــدې کمــزوري خلــک
تــــئوتې، تــوتې مــو دغــه کــور وېشــلی

لاس مــــو دنیـــا تـــه درویــــزه کـــې ایښـــی
وطـــن مـــو ســـلو تـــه پـــه پــور وېشــلی

مــور تــه کعبــې څخــه رهبــر چــې راشــي
قـــــدم یــــې اور واخلـــــې او اور وېشــــلی

مــــوږه کـــرا تــــل د دنیـــا غیــــره کــــې
اللـــــه اکبـــــر وایــــو او شـــــور وېشــــلی

مــــوږه کورونــــه او حجـــــرې وېشــــلي
لا هـــدیره کـــې مـــو خپـــل ګــور وېشــلی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن شاعران

شـــــاعران دي شـــــونډې ســــتايي
ښـــه پيـــران وي پونـــدې ســـتايي

پــــه عفــــت د بــــل نــــازيږي
د بـــل مـــور او خوينـــدې ســـتايي

چـــې د نفـــس هـــوا يـــې راشـــي
جـــونې څـــه چـــې کونـــډې ســـتايي

ځـــان تـــه لـــس ګـــزه بـــورکې کـــا
خـــو د بـــل بربنـــډې ســـتايي

دوزخـــــي ښـــکلې کـــا جـــوړې
بيـــايې حـــورو شـــانتې ســـتايي

پــــه وطــــن يــــې اور بليــــږي
کنـــــډوالې او کنـــــدې ســـــتايي

يتيمـــــان اوښـــکو لاهـــو کـــړل
دوی د کفـــــر ژرنـــــدې ســـــتايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلکشـــــا کـــــې اور بلیـــــږي
دوی غـــــومبري زنــــې ســــتايي

پـــه هـــر کـــور کـــې جنـــازې دي
دوی جنــــــې پمنـــــې ســــتايي

کـــــه د مـــــړو جنـــــازې کـــــړي
دوی يـــــې ښـــې کفنـــې ســــتايي

زمـــــوږ بوتـــــو اور اخيســـــتی
دوی د بـــل شـــنې ونـــې ســــتايي

خپلـــو زانـــو چوپـــان جـــوړ کـــړي
خـــو د بـــل کـــوترې ســــتايی

ايتونـــــو تـــــه اور ورکـــــا
خـــو د بـــل خبـــرې ســــتايي

اصـــــولي شـــــاعر د اور شـــــه
چـــې د بـــل شـــاعرې ســــتايي

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر مـــې د بـــل د غـــاړې پـــړی و
انــد کــې مــې د ننــګ د غیــرت زړی و

مـــونږه لېونیـــان د پـــورې کلـــي یـــو
هــر بــې ننګــه مینــه کــې ترلــي یــو
شــور مــو پــه ذهنونــو کــې د مینــې دی
کــم نفــرت مــو ډېــرو نــه د ځینــو دی
کلــه بــه لــولی پــه اوبــو ســپینه شــي
کلـــه بـــه اوبـــه واوړي او وینـــه شـــي
کلــه بــه اوبــه پــه اور قبضــه وکــړي
کلــه بــه بــې دینــه دیــن روضــه وکــړي
کلــه بــه پښــتون پــه ننــګ د خپلــو شــي
بــل ځــل بــه نــن بیــا ســم د ځپلــو شــي

نـــن کـــه اصـــولي د ســـره لېـــرې شـــو
شـــرم یـــې پکـــار دی د خبـــرو شـــو

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـن مـې ولـې ميخانـه کـې خمـار نشـته؟
سـپرلی راغـی پـه سـپرلي کـې بهـار نشـته

نـن مـې هـر کـور کـې ترلـې جنـازې دي
جنـازې دي، جنـازې دي بيمـار نشـته
شـپه سـهار سـره غربـيـې چـې درځمـه
تـوره شـپه ده، تـوره شـپه ده، سـهار نشـته
بـاغ د گلـو مـې کرلـی و، پـه مينـه
مـړاوې کيـږي، مـړاوې کيـږي مليـار نشـته
پښـتانه دي، پښـتانه دي دغـه خلـک
پښـتنو کې،پښـتنو کـې کـوم ځـار نشـته
مـوږ د خپلـو مينـه نـه منـو، غيـرت کـړو
د پـردو پـه پښـو ايـره يـو وقـار نشـته
مـوږ د هـر ماشـوم د سـره حـوره غـواړو
سـر يـې ووهـو تـر عمـره يـې دار نشـته

خدايـه خيـر کـړې پنجـاب پـه ديـن پاچـا دی
اصـولي مـو تـل افغـان دی، خـو وار نشـته

۱۳۹۵/۲/۱
کابل خوشال خان مېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

اې د عمرونـــــــو مذبـــــــذبو خلکـــــــو
تاســو دا خپــل هېــواد وران کــړی چــې دی

چــا تــه بــه خــدای لــه کومــه مينــه ورکــړي
تاســـو دا خپـــل غـــرور وژلـــی چـــې دی

نـــه بـــه لـــه خدايـــه درتـــه وحـــي وشـــي
تاســـو اســـلام خپـــل شـــرمولی چـــې دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی

خلکــه دا پــورې ښــکلي کلــي کــې یــم
معشــــوقه ســـا پــــه وروړژلــــي کــــې یـــم

مـــا پـــه تنـــديو کــــې جنـــون وګـــورئ
تنـــده پـــه هغـــه ورور زبېښـــلي کـــې یـــم

مـــور د خپـــل ورور او خـــور تـــاتوبی ســـوی
تـــور لولپـــه دې هېـــواد ســـوي کـــې یـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل نه منو

خپـــل نـــه منـــو نـــور منـــو
خوښـــه نشـــته زور منـــو
ســـوله مـــو خوښـــېږي نـــه
هـــر عصـــر کـــې شـــور منـــو
ســـپینې اوبـــه خـــړې کـــړو
ځـــان ســـوزوو، اور منـــو
ځـــان پـــه خرڅولـــو یـــو
ســـور منـــو و تـــور منـــو
مـــوږ ځـــان غیرتـــي بولـــو
تـــل کـــرا یـــو ګـــور منـــو
ټـــپ نـــه پټـــې ســـوزوو
خـــوښ یـــو چـــې ټکـــور منـــو
خپلـــو تـــه تربـــور وایـــو
کـــور کـــې کلـــه ورور منـــو
مـــوږ د اصـــولي پـــه شـــان
مینـــه کـــړو او پـــور منـــو

***

۱۳۹٤/۱۲/۲۳

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تیــارې اور راپانــدې بــل کــړ، چــې رڼــا شــوه
ســـــوځېدمه، لولپــــه شــــومه غوغــــا شــــوه

تیــارې ووې، رڼــا هســې غونــدې څیــز دی
الهــام زه یــم چــې رڼــا کــې څــه مانــا شــوه

وې یـــې وســـوځېږه شـــمعه شـــه بلېـــږه
بلېدمـــــه،چارچاپېره مـــــې خنـــــدا شـــــوه

تـــر وصـــاله د هجـــران خوندونـــه ډېـــر دي
لــیلا تــش پــه نــوم جلکــۍ وه خــو لــیلا شــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادم خـــان کـــه پـــه ربـــاب کـــې و ښـــاغلی
درخـــانۍ هلـــه درخـــو شـــوه چـــې شـــیدا شـــوه

پـه وخـت لـس ځله میـن شـم چـې نظـر کـړم
نـــه پوهیږمـــه چـــې مینـــه مـــې د چـــا شـــوه

عرفـــات کـــې مـــې هیـــواد مینـــه ژړلـــې
دعاګـــانې وې، زاریـــو کـــې ښـــیرا شـــوه

نـــه پـــوهیږم د جنـــت زه دروازه یـــم؟
کنـه هـر کـور کـې مـې ولـې نـن غـزا شـوه

پـه حـدیث یـې پټـوي منحوسـې ښـځې
د پنجـاب پـه هـر یـو غـولي کـې چـې زنـا شـوه

اصـــولي همـــدومره وایـــم وکـــړې خیـــر
ســتا د هــر ممبــر د لانــدې څــه بــلا شــوه؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلګوټی

اوربلکـــې مـــې پــه زړه کـــې دي نتلـــې
چـــاچې ســـترګې راتــه مړې،مـــړې وزملـــې

د ځـانمرګي پـه څېـر هسـې رانيـږدې شـوه
غېـږه يـې راکـړه رانـه ورانـې کـړې محلـې
کــه د حــورې وزر وکــې مــا ويــده کــې
خـــدايږو مـــا کلـــه پـــه مينـــه وې منلـــې
زبزبانـــه ښـــاپيرۍ بـــه وې تـــور تـــم کـــې
پـــه رڼـــا کـــې مـــې تـــه کلـــه يـــې اغلـــې
يـو وار نـدی چـې پـه تخـت درپورتـه کيـږم
پـه ملتـان پنجـاب مـې لـس ځلـه موښـلې

د پښـــتون د افغـــاني غيـــرت تـــه ګـــوره
لوڅـــه راغلـــې مـــا مســـتوره و ليږلـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب

چـــا چـــې کتـــابونو ســـره کلـــی دی
چـــا چـــې دا کتـــاب پـــه ديـــن منلـــی دی

شـــونډو د ليمـــو تعريـــف يـــې کـــړی دی
ځـان کـې يـې يـو ښـکلی ځـان مونـدلی دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

زما د ژوند په غذا کې
د یوه ترخه مرچک غوندې یې
چې ته پکې نه وې نو بې خونده حسيږي
خو چې پکې وې بیا خوړل کیږي نه
بې خوړو ژوند نه کیږي
بې خونده خواړه تیریږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

چېـري رنـګ پيـدا کـړم دا دنيـا راتـه رنګينـه کـړم
کرکـې سره ټـولې کـړم سـمبالې يـې په مينـه کـړم

مينـه صـدقه کـړم صـدقه، صـدقه مچـې کـړم
دا د نفرتـو دنيـا کـې هـر نفـرت بـې دينـه کـړم

سـتا د سـرو انګـورو څخـه هسـې اوبـه وباسـم
سره نشـه يـې سـپينه کـړم دنيـا درتـه واورينـه کـړم

هـره د زړه درد مسـکا دې دومـره غېـږ کـې ونيسـم
شـنه يـې د خنـدا نـه کـړم هسـې يـې ګلورينـه کـړم

اوښـکه د لوېـدو مخکـې د دومـره پـه اوف ووژنـم
پورتـه يـې پـه اسـمان کړمـه هلتـه يـې شـاهينه کـړم

پرېـږده چـې مـلا راتـه د کفـر زنـدئ واچـوي
ژونـد دې اصـولي راتـه دا خبـره سـپينه کـړم

***

۲۰۱۶-۰۱-۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا

یــو معصــوم غونــدي انســان راتــه رڼـا شــو
ماناګـــاني رانـــه ورکـــي وي مانـــا شـــو

بــس ټــول ژونــد مــي د دردونــو تــوره شــپه و
یــو ناڅاپــه ســترګه خلاصــه شــوه ســبا شــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــوږه د چـــا پـــه لـــوري و زغلـــو ســـجدې وکـــوو
د وخـــت د کـــوم ظـــالم پـــه غـــولي کـــې تـــوبې وکـــوو

پـه خولـه يـې لاس راتـه را ايښـی دی چـې نـه بـه ژاړې
د وخـــت د کـــوم موســـا پـــه وره کـــې دا ګيلـــې وکـــوو

ټولـــو پـخپلـــه راتـــه زړونـــه را ورتـــه، ورتـــه کـــړل
د کـــوم مـــلا کتـــاب راواخلـــو تـــرې ښـــېرې وکـــوو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا

ځينې اشنايان د کورنيو الوتونکو په څېر دي
چې د قفس ور يې واز وليد
بيا ستا د عمرونو مينې ته نه ګوري
والوځي
هيڅ شاته نه ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه

وې يې
روژه هم ستا په خېر ور، ور ځان جوړوي
برېښنې ستا په خېر مې دا هم پرېږدي
ما وي د خفګان خبره نده
کال ته بيا هم راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

راشــــه د ربـــاب غـــږه نـــن راتـــه ســـندره شـــه
ګونګـه خولـه د خلاصـه کـړه بيـا راتـه خبـره شـه

تـــه مـــې جنتـــي حـــوره دغـــه اور مـــې ووژنـــه
تـه مـې هسـکه سروه شـه خونـد راتـه ګورګوره شـه

دغـــه خمـــاري مينـــه ســـمه نـــور رنګينـــه کـــړه
سـم مـې پـه زړه وچيچـه ښـه سـوغرۍ بمبـره شـه

واخلـــه رانـــه ويـــر ژړا مينـــه ګلورينـــه شـــه
بيـا د کـوه قـاف ښخـه سـپينه شـان کـوتره شـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــا راتـــه د مینــــې دغـــه ټولـــه دنیـــا ورانـــه ګـــړه
ژونـــد کـــه پرښـــته وه نـــو تـــا ولـــې را پېښـــمانه کـــړه

دومـــره مـــې تنـــدی درتـــه پـــه ډاګ پـــه ډاګ وهلـــی دی
دومـــره مـــې ســـجده کـــړې چـــې ســـتا قبلـــه مـــې ورانـــه کـــړه

ســـتا پـــه کـــور حـــرم کـــې مـــې پـــه اوښـــکو ویـــالې جـــوړې وې
تـــش مـــې درنـــه غوښـــتې وو چـــې دا خونـــه ودانـــه کـــړه

تـــه د ښـــکلو خـــدای یـــې تـــه معبـــود د هوښـــیارانو یـــې
اې د لېونیـــــو خدایـــــه داتیـــــاره روښـــــانه کـــــړه

تـــه د ګلـــو خـــدای یـــې تـــا ښـــکلا ورتـــه ورکـــړې ده
تـــه د ازغـــو رب یـــې نـــوره دا قضـــیه اســـانه کـــړه

تـــا راتـــه تـــوپیر د تـــور او ســـپین پـــه مینـــه ایښـــی دی
ســـپینو کـــې د تـــورو مـــې یـــوه شـــیبه خندانـــه کـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار

زمــــونږه لار د عقيــــدې ورکــــه ده
هــم د ممبــر هــم د ســجدې ورکــه ده

پــر مــوږ يرغــل کــې تکبيرونــه وايــې
لار د کعبـــې او د مکـــې ورکــــه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــونږه د اور پــه پوکــو نــاڅو خپلــه نــه ګــډېږو
مــونږ د ډالــر او د کلــدارو پــه ويــر نــه مړيــږو

منـو چـې ټـول عمـر مـو وينـه پـه اسـلام ورکـړې
خـو يـو عـادت لـرو پيسـو بانـدې هـيڅ نـه بسـيږو

هغـه د لنـګ پنجـابی سـرو سـره تللـی نـه شـو
مــونږ پښــتانه يــو د قاغــذ پــه بيعــه ښــه خرڅيــږو

ښــه کــه د غرونــو ليــوني يــو د بــازونو ښــکار کــړو
ولــې د کونــډو د يتــيم پــه اوښــکو نــه زوريــږو

مــوږ ميخــانې لــرو بــې بيعــې ډک خمونــه لــرو
ســهار بيګــا يــې څښــو تشــيږي نــه او نــه مســتيږو

د جنـــت لاره د کابلـــه تېـــره شـــوې کـــه ده
اصـــولي ووايـــه صـــرات لـــه پلـــه کلـــه لـــويږو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل گوټی

کلــه مــې ژونــد هــم پــوروړی کــړي چــې مــه غړېــږه
د نـــورو کبـــر او غـــرور پیـــالو تـــه مـــه مســـتېږه

پرېږده چې ښکلي حسن وشیندي زکات یې ورکړي
شــېخه ارام کینــه پــردي ډول تــه نــور مــه گـډېږه

پرېـــږده چـــې مینـــه زلزلـــه راوړي توپـــان راولـــي
نـــور د صـــوفیانو منځـــه ځـــان باســـه نـــور مـــه دردېـــږه

پرېـــږده جنـــون کـــه مـــذهبي نـــه وي نیـــت مـــه کمـــوه
ذاهـــد ذاهـــد اوســـه ســـپین مخووتـــه مـــه مـــاتېږه

پرېـــږده پـــدې دنیـــا جنـــت ووینـــي ودې وینـــي
تـــه اصـــولي اوســـه کـــم اصـــلو تـــه نـــور مـــه ټیټېـــږه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتـــه زمـــوږ کالـــه کـــې علـــم پـــه ښپېـــړو وهـــي
د ټوپک خـولې تـه مـو نـران هـم پـه خـاپوړو راځـي

چپنــدازان مــو د ارګ خــولې تــه رســېدلی نشـــي
ارګ تـــه دننـــه مـــو ســـپاره نـــن پـــه کربـــوړو راځـــي

پـــرون لـــه غـــږه مـــې دې غرونـــو تـــراره کولـــه
نـــن دلکشـــا تـــه تبســـتېدلي لـــه دې ســـوړو راځـــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوالی

هـــره خـــوا ثنـــا كـــوي، مينـــه كـــې بـــلا كـــوي
ســـرې د پښـــتنو ســـترگې، خـــود بـــه واويـــلا كـــوي

يــو وارې كــه ســوز راغــی، زړونــه مــو پــه وينــو شــول
جــوړ بــه اصــفهان نــه وي، ويــر بــه بخــارا كــوي

اور بــه مــې لاهــور كــې وي، شــور بــه يــې ډهلــی اوري
دغـــه د هيـــرا زيرِنـــد، اوس ســـتم پـــه مـــا كـــوي

راشـــئ ســـره وپيـــئ، يـــو تـــار كـــې لعلونـــه شـــئ
تـــوره د نفـــاق جذبـــه، هـــره خـــوا وبـــا كـــوي

مســت شــئ ســره مينــه شــئ، اور پــه پوكــو مــه وژنــئ
تـــش د اصـــولي قلـــم ،چيغـــه د بابـــا كـــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ما ورکړی و، دې مات کړ
د وختونو ملکې ته
یو وړوکی لعل د مینې
هسې واچوه په څمکه
تا به وې چې تش منګی دی
ترینه پاتې یې کودي شول
دریغه، دریغه
دریغه، دریغه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې يو چا ته!

انګيـــــزه مــــې ورکـــــه شـــــوې د غـــــزل وه
اندېښــــــنه د ژوندانـــــــه راســــره مــــــل وه

يــــو ناڅاپـــــه د خمــــــارو ســـــترګو ليــــد و
د قلــــم پـــــه نيشــــه يــــي جذبـــه توليـــد و
شـــونډې نـــه وې، ســـرې پيـــالې د واينـــو ډکـــې
قـــدرت جـــوړې ، پـــه لاســـونو کـــې نـــازکې
مـــا وې خدايـــه ښـــاپيرۍ لـــه کومـــه راغلـــه
پـــه خنـــدا شـــوه چـــې خنـــدا مـــې تالـــه راغلـــه
مـــا وې ټولـــه تتـــه شـــوې مينـــه ورکـــړم
دې وې، ورک شـــه تـــش پـــدې کوڅـــه ګـــذر کـــړم
تـــه پـــوهيږې انګيـــزه زمـــا د شـــعر يـــې
نـــور بـــه څـــه کـــړې چـــې د وروره راتـــه تيـــر ې

چـــې قـــدم پـــه څمکـــه ږدمـــه رايـــاديږې
د هـــر تـــوري مـــې هـــم زور او هـــم مـــې زيـــر يـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا مورکۍ تياره شوه

شــــپو او ورځـــــو کــــې رڼــــا وه
د رڼـــــا تيـــــــره بريښـــــــنا وه

چــــې ښايســــت يــــې زيږولــــى
پــــــه مانـــــاوو کــــــې مانــــا وه

چـې پـه ژونـد کـې بـه تـورتم شـو
ســـپينه ورځ بـــــه شـــــوه دعـــا وه

يـــــو ناڅاپــــه تــــــورتم ګـــډ شــــو
شــــپه شـــوه ورځ تـــوره غوغـــا وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا یـــې اوښـــکې وچـــولې
پاکیـــــدې نـــــه واویـــــلا وه

د غـــوروي پـــه شـــان غـــم و
تـــرې بـــچ شـــوو هـــم ژړا وه

ښـــتن یـــو دی بـــې لـــه شـــکه
خـــو بچـــــې تـــــه لا الا وه

مـــور د هیچـــا ښخـــه مـــه مـــره
کـــه مجنـــون وکـــه لـــیلا وه

یـــو مگـــس یـــې لولپـــه کـــړې
د انســـــان دا ځنگـــــه ســـــا وه

اصـــولې را یتـــیم مـــه کـــړې
دا دعـــا لویـــه لـــه تـــا وه

***

۱۳۹۱/۳/۱۷

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنجوايي د شهيدانو په وير کې

څــوک مــې پــه تــور د پښــتانه ســوځوي
ځينــې مــې کــور کــې لــوی واړه ســوځوي

چـــا راتـــه هـــر ايـــت کـــې اور راکـــړی
حديث،حـــديث کـــې را ليمـــه ســـوځوي
دا د بـــــر بڼـــــدو حرامـــــوني چـــــې دي
پـــه کـــور رانـنـــه وځـــي مـــړه ســـوځوي
زمـــا د پـــور واخيســـت ګـــډيړه راتـــه
وخـت بـه راځـي چـې ټـول بـه سره سوځوي
افسوس،افســوس پــه اتفــاق نــه يــو مــوږ
پـه کـور مـې ورور بهـر مـې تـره سـوځوي
مشـــــران چپنـــــو کـــــې نتلـــــي راتـــــه
يـــواځې ارګ کـــې راتـــه زړه ســـوځوي
عجيبــه کــار دی چــې زمريــان يــو مــوږه
خــو نــن پــه غــولي مــو کارغــه ســوځوي

پيغلـــې دســـر ټيکـــري پـــر مـــوږ اچـــوي
چـــې اصـــولي ســـړې اوبـــه ســـوځوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحرا

هغه لاندې صحرا ګوره په هغه وچې مې کور دی
هر بورا يې خاورې شوی هر ګلاب باندې سور اور دی

هر ملا فتوي د مرګ کا چې د ورور دی کافر شوی
هر خادم يې جلاد شوی هر قاضي په زړګي تور دی

هر زلمي لاس کې ټوپک دی هر صوفي لاس کې رسۍ ده
هرماښوم په خوله کنځا ده د سپينګيري لاس کې اور دی

هر عزيز يې مکناټن دی يا خوشال دی اورنګزيب ته
بيا بابا دی پاڼيپت کې چې ليدلی ښه ورور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلیـــــو ویـــــالې وچـــــې د ملیـــــار لاســـــونه پـــــرې دي
د میـــرویس مـــزار ړنـــګ دی د بابـــا پـــه جنـــډو چـــور دی

د ملالـــــې ټپـــــې نشـــــته د ایـــــوب لښـــــکرې ورکـــــې
د احمـــد وږی خـــرخ شـــوی د صـــابر لاســـوی ګـــور دی

بیـــا زمـــا پـــه پلازمېنـــه پېښـــور کـــې مهـــاجر یـــې
پنجـــاپی د نیکـــه شـــوی مشـــره دومـــره د غـــرور دی

شـــمله ور مـــې ټپـــي شـــوی پوهنتـــون مـــې وړکتـــون دی
اصـــولي مـــې بـــې اصـــوله اصـــولیت راتـــه تربـــور دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مــې راتــه وايــی چــې بــه تيــز بادونــه بيــا راشــي
تـويې بـه کـړي اوښـکې چـې پـرې تـور مخونـه بيـا راشـي

ســولې پرښــتې تــه بــه کفــن پــه غــاړه بيــا ورکــړي
جـوړ د خپـل اسـمانه چـې پـه سـر تندرونـه بيـا راشـي

مســتې بــه د غــم ميرمنــې بيــا پــه چيغــو، چيغــو شــي
ســپينو لوپټــو کــې بــه دا ســره وختونــه بيــا راشــي

بيــا بــه خــو ويرنــې د غــزل قالــب کــې ووينــو
مينــې تــه يــې لــيکم خــو ويــرن شــعرونه بيــا راشــي

هــره خــوا چــې گــورم د وطــن مــور ليلامــي ويــنم
خدايــه تــه يــې ومنــه چــې ورک نيکونــه بيــا راشــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو خــوا ســکندر دی پــه دا بلــه یــې مغــل ویــنم
مینـــې رانــه اخلــي پخــواني دردونــه بیــا راشــي

هــره خــوا چــې ګــورم پــه درانــه خــوب بیــده شــویدي
ویښ د زمــانې تــه خــود بربنــډ خوبونــه بیــا راشــي

کلــه د وطــن نــاوې تــه مــوږ ټیکــرې ورکــړی دی
کلــه یــې چــې واخلــو پــه جیبــو نوټونــه بیــا راشــي

تــورې بوړبــوکی مــو د پښــتون پــه کلیــو ولیــدې
کلــه چــې دا تیــرې شــي نــو تــور، تمونــه بیــا راشــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کاشکې زه د بوډۍ ټال وای پاس په غرونو ښکاریدلی
کاشکې زه پښتون پګړۍ وای په دارونو ښکاریدلی

کاشکې توره شپه دوزخ وای کاشکې اور وای مستیدلی
یا د ښکلې شان رڼا وای په خوندونو ښکاریدلی

یا د علم وای د کفر یا د کفر زلزله وای
یا دتوره هدیره وای په قبرونو ښکاریدلی

یا مرید د پیغمبر وای ښکلی تخت د سلیمان وای
یا فرید وای احمدخان وای په لکونو ښکاریدلی

خو چې نه وای پښتنو کې نه مې دین نه مې مذهب وای
بس یو بوټی د صحرا وای په رنګونو ښکاریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا د نـــر غونـــدې شـــاعر وای پـــه ربـــاب را تاویـــدلی
بیـــا تـــاریخ د پښـــتنو وای پـــه مرګونـــو ښـــکاریدلی

د هوسـی پـه شـان اصـیل وای د طـوطي پـه شـان ګویـا وای
اتفـــاق وای پښـــتنو کـــې پـــه بریتونـــو ښـــکاریدلی

هغـــه تخـــت وای هغـــه تـــوره هغـــه ننـــګ وای
بیـــا ډهلـــي کـــې احمدشـــا وای پـــه پوځونـــو ښـــکاریدلی

پـــه رښـــتیا کـــه یـــو افغـــان وای یـــا بربنـــډه افغـــاني وای
اصـــولي د دار پښـــتو بـــه پـــه دارونـــو ښـــکاریدلی

***

ډهلی
۱۳,۰٤,۲۰۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه بــه د چـا شــونډې تــل تــر تلــه ښــکلول وي
نـــه بـــه د دوســـتۍ او د ورورۍ هســـې پالـــل وي

نـــه بـــه د بابـــا د غـــرو ســـرونه وي پـــه واورو
نـــه بـــه د رزغيـــو اصـــولي ســـبا شـــدل وي

نــه بــه ژونــد د مينـــې د مســـکا د خنـــدا کـــور وي
نــه بــه د شــاعر تــل د پښـتو رنگـين غــزل وي

نــه بــه ملايـــان پـــه ميخـــانو کـــې درويـــزه کـــړي
نـه بـه پـه دې ښـار کـې د نجيـب پـه دار کـول وي

نـه بـه افغانـانو کـې څـوک لـر وي څينـې بـر وي
نه بـه يـې ډيورنـډ نـه بـه پنجـاب نـه بـه ښـکنځل وي

نــه بــه اصــولي ښــکلي لنــدن کـــې را مســـکيږي
دا راســـره ومنـــه چـــې پـــاک الله بـــه تـــل وي

***

لندن- ۰۲٫۰۳٫۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــنا زمـــا د بـــڼ نيـــالګي ټولـــوي
پيغلـــو څېړيـــو نـــه پرګـــي ټولـــوي

هغـــه د دور پښـــتنو جونـــو نـــه
ګرځـــي پـــه کليـــو کـــې ټيکـــري ټولـــوي

تقـــدير زمـــا د قـــافلو لـــه مخـــې
راغـــی پـــه وچـــه وچکـــالي ټولـــوي

اصـــولي ښـــار تـــه تـــور ســـرې راغلـــي
لـــه کونـــډو رنـــډو نـــه زګيـــروي ټولـــوي

***

۱۷,۰۵,۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشــــئ د وطـــن بچوخپــــل تبرونــــه وينـــې كـــړو
بيـــا بـــه اتڼونـــه كـــړو بيـــا بـــه كيســـې ســـپينې كـــړو

راشــــئ د قلـــم پـــه مـــټ خلكـــو تـــه بيـــا وښـــيو
جـــوړ تـــرې قلمونـــه كـــړو ټـــولې وســـلې مينـــې كـــړو

راشــــئ د بابـــا پـــه نـــوم بيـــا ولونـــه وتـــړو
دښـــتې او صـــحراوې مـــو ښـــكلې گلـــورينې كـــړو

دښـــتې مـــو كـــه وچـــې دي هيلـــې مـــو پرېمـــانې دي
عـــزم او جـــديت غـــواړي دښـــتې بـــه واورينـــې كـــړو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادماما

هســکو غــرو تــه يــم راغلــی نــذرانو تــه يــم راغلــی
ادمامـــا زيـــارت کومـــه زيـــارتو تـــه يـــم راغلـــی

پــه تــا غرونــه راچــاپېر دي تــه بابــا د دغــو غــرو يــې
تــه يــو پيــر يــې د پيرانــو پــاکو زړو تــه يــم راغلــی

ســتا مــزار پــه هســکه ويــنم تــه ســردار د ســردرو يــې
تــه کوربــه د ميلمنــو يــې ســتا ميلــو تــه يــم راغلــی

ســتا پــه خــوا کــې شــپونکي ويــنم آوازونــه د شــپېلۍ دي
نښـــترونه ورتـــه زانګـــي ولولـــو تـــه يـــم راغلـــی

پــه جــوس دې تنــې ميشــت دي غيرتــي دي ميړنــي دي
توريـــالي دي ميړنـــي دي پښـــتنو تـــه يـــم راغلـــی

***

۰۵,۰۸,۲۰۰٤

تنې ادماما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

د سفر په لاره مست يم
لکه مست چې سمندر شي

حال مې تور ديو شي خنديږي
يا مجنون يا قلندر شي

کله پوی وم عقل هېر شي
کله هيڅ په هيڅ هنر شي

کله ورځ وي تروږمي راشي
کله شپه وي ځلاند لمر شي

کله ښه وي لا ښه کيږي
کله بد وي لا بدتر شي

کله زر په ايرو واوړي
کله کاڼی وي سره زر شي

کله ښه کوم چې ښه دي
کله ښه وي واوړي شر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساز کې سوز او سرور نه وي
چې غني راشي ټکر شي

سره خوله ښکلي هلکان وي
په ځواني واوړي ببر شي

پاچاهان وي پاچاهي کا
پر سبا پرېوځي بزګر شي

خدای چې قهر ورته وکړي
میږی هغه وخت وزر شي

جوړ ځان هله مالومیږي
چې مرض پرې مقرر شي

مینه هلته لا خوږه شي
کسي، کسي چې ټکر شي

خود به سترګې شي بې باکه
چې په شونډو یې نظر شي

دا اشنا به په هو راشی
زما دا کله باور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې د صـــبر روزي وخـــوري
کـــاڼي بـــوټي بـــه ســـره زر شـــي

چـــې پـــه کومـــه کـــوچې راشـــي
هغـــه ځمکـــه يـــې مـــالګر شـــي

تـــولې ښـــکلې مـــې خوښـــيږي
ځمکـــه ســـتوري دې خبـــر شـــي

يـــوه دنيـــا مينـــه دې راکـــړي
پريـــږده هلـــه دې ســـحر شـــي

کلـــه نرمـــې نرمـــې شـــپې وي
بيـــا شـــډل شـــډل شـــي غـــر شـــی

اصـــولې لـــه کرکـــې تښـــتي
خـــدای ګـــو مينـــه کـــې رهبـــر شـــي

***

هرات

۲۰۱۴/۰۵/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژونـــد د وينـــو تويـــول دي
د يـــخ لمـــر تـــه ايښـــودل دي

ســـر تـــر ســـره لـــوبې لـــوبې
ســـاه قفـــس کـــې بنـــدول دي

د نـــانځکو ښـــکلي ښـــار کـــې
ماشـــومانو تېـــر ايســـتل دي

يـــوه مســـکا ټـــولې ژړاوې
پـــه وعـــدو مېينيـــدل دي

***

کابل پوهنتون/ پښتو څانګه

۱۳۸۶/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ ژوندلیک

جمال ناصر اصولي د نوروز خان اصولي زوی په ۱۳۵۹ل کال د خوست ولایت تڼیو ولسوالۍ دره ګي کلي کې زیږېدلی دی.
ښوونځی یې د کابل په عبدالهادي داوي لیسه او فراغت یې د خوست غرغښت عالي لیسې څخه دی.
لیسانس یې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي پښتو څانګه کې کړی او له همدې ځایه یې د ماسترۍ سند هم تر لاسه کړی دی.
ښاغلي اصولي په خصوصي او دولتي ارګانونو کې په لوړو بستونو کار کړی دی، د نوې ځوانۍ پېر یې په روسیه او انګلستان کې تېر کړی او د نړۍ اته دېرش هېوادونو ته یې سفرونه کړي دي.
د شاعرۍ تر څنګ لیکوالي او سیاسي شننې هم کاندي چې ډېر کله د هېواد په ټلوېزیونونو کې د هېواد په سیاسي حالاتو د شنونکي په توګه را څرګندېږي...
تر دې کتاب وړاندې د ښاغلي اصولي دوه نور اثار هم د چاپ په پساله پسولل شوي چې یو یې (**سیاسي جګړې**) د ښاغلي اصولي مرکې او شننې دي او بله یې لومړۍ شعري ټولګه ده چې (**د پردېسۍ تروږمې**) نومېږي او دویمه شعري ټولګه (**درد**) یې دادی ستاسې په لاسونو کې ده.
اصولي صیب ته د لیکوالۍ، شاعرۍ او وطن ته د خدمت په ډګر کې د زښتو ډېرو بریاوو دعا غواړی یم.

درنښت مو په برخه شه
سپین سهار
دانش خپرنځی- کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library